

pensem que és el més ric i el més bell de tot el món.

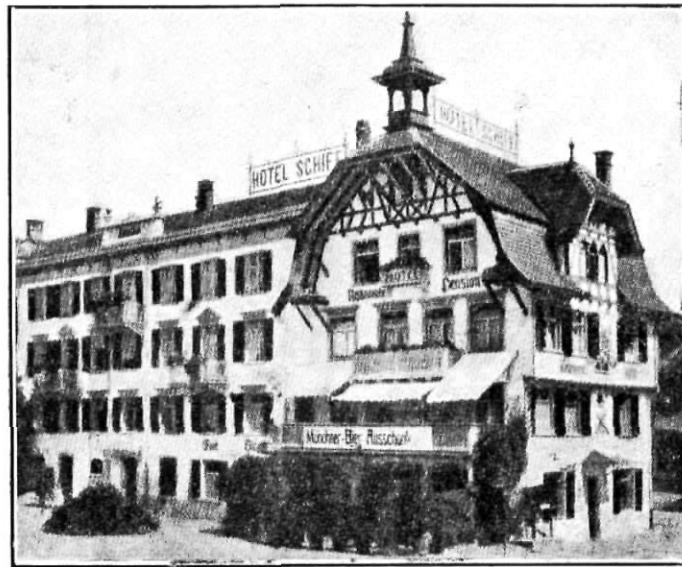
I a aquesta llista afegim-hi encara els minyons que són a l'exèrcit d'Àfrica, i

tot l'estol d'amics que, si no són fills de Granollers en tenen una rel, tals com els innombrables músics que aquí han fet escala per a llençar-se a la ciutat veïna i

els companys Damesón i Escobar, bons amics inoblidables a qui en hores com aquestes els hauríem volgut tenir a prop nostre per a gaudir de llur col·laboració estimada.

Benvingut Sitges és un dels granollerins que treballa amb més profit fora d'aquí. És a Suïça, ara. Abans, estigué a Alemanya. I a un país com a l'altre, la seva activitat en el comerç l'ha fet excel·lir. Vegeu, sinó, aquest «Hotel Restaurant Schiff», que té

ara a Romanshorn (Suïça). En Sitges, té el posat germànic i la tenacitat d'un alemany. Però, amb tot i això, en ell viu el granollerí un xic sentimental, que de tant en tant ha de venir a veure el campanar i a arredossar-se a la vora de la Porxada.

Pere Maspons és un home incansable i un granollerí dels que fan honor a la ciutat. D'anys ha que és a Amèrica; d'on en vé sovint. Allí hi esmerça la seva joventut en diverses activitats comercials. I en hores de lleure, recorda amb melangia la pàtria enyorada, i en la seva parla—que és la nostra—fa renèixer el poeta que havíem conegut i estimat ja en la seva joventut. Ara no fa molt temps fóu aquí i ens féu ofrena d'un ric present. Són aquestes versos sentimentals i íntims, que, sense demanar-n'hi permís, tenim a molt honor de publicar en aquest volum

ALS MEUS FILLS

(HOME, SWEET HOME!!...)

Es el meu Sant, avui. Bella diada
que aventa cendres d'un bon temps fugit,
i una apacible i trèmola alenada
poc a poquet, embauma mon esprit.

Perlegen, lleus, mos ulls; i en el misteri
d'un aconhort profundament subtil,
de matinal dolcesa en el psalteri
i amb la flonjor d'un cap-al-tard gentil,

vui fer-vos unes ratlles fervoroses
que us díguin de mos goigs i mos turments,
i que en les hores grises, consiroses,
acalmin vostres penes, amatents.

Tendra nissaga; esqueixos d'una vida,
copsada al ras d'una existència amant;
quant crudelment i amarga l'heu sentida
la intensa gebre de la mort flagrant!...

Sentiu-la, l'emoció de la distància
i l'afalac que amb eixos mots us duc;
congria no hi cerqueu, ni tampoc l'ànsia
que el goig del viure us vulgui fer feixuc.

Per damunt de les aigües que el riu porta,
hi sura mon desig i mon anhel,
saturat d'Esperança, que conforta
i ens fa ovirar la vida de blau cel.

Per damunt de les mars i les carenès,
mes il·lusions envio camí enllà,
i cavalcant en les ones serenes,
la marinada fresca us les durà.

I frec a frec de vostres galtes roses,
del petó més ardent al dolç fresseig,
vui recordar aquelles gaies coses
que sols amb els ulls clucs és quan les veig:

La nostra cambra, avui tan solitària,
esdevenia, ja de bon matí,
igual que una assemblea imaginària
en que cadascun tenia més que dî.

Amb melangiosa veu, tota harmonia,
dèieu les «dècimes» de grat encís,
en tant la vostra mare, que al Cel sial,
us gaitava amb daler corprenedís.

